

Evangelí del diumenge de la setmana III de Pasqua (B): comprendre les Escriptures

Evangelí i comentari del Diumenge III de Pasqua. “Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms”: les coses van ser escrites perquè s’havien de complir. Llegim i estudiem amb passió la Sagrada Escriptura, que és créixer en amor i coneixement de Jesucrist.

Evangelí (Lc 24, 35-48)

També ells contaven el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Mentre parlaven d'això, Jesús es presentà enmig d'ells i els va dir:

—Pau a vosaltres.

Ells es van espantar i, amb l'esglai, es pensaven que veien un esperit. Jesús els digué:

—Per què esteu torbats? Per què us venen al cor aquests dubtes? Mireu-me les mans i els peus: soc jo mateix. Palpeu-me i mireu. Els esperits no tenen carn i ossos, com veieu que jo tinc.

I mentre deia això els va mostrar les mans i els peus.

Però com que de tanta alegria no s'ho acabaven de creure i estaven tots sorpresos, els digué:

—¿Teniu aquí res per a menjar?

Llavors li van donar un tros de peix a la brasa. El prengué i se'l va menjar davant d'ells.

Després els digué:

—Això és el que us vaig dir quan encara era amb vosaltres: “Cal que es compleixi tot el que hi ha escrit de mi en la Llei de Moisès, en els Profetes i en els Salms.”

Llavors els obrí l'enteniment perquè compreguessin el sentit de les Escriptures. Els digué:

—Així ho diu l'Escriptura: El Messies ha de patir i ha de ressuscitar el tercer dia d'entre els morts, i cal predicar en nom d'ell a tots els pobles la conversió i el perdó dels pecats, començant per Jerusalem. Vosaltres en sou testimonis.

Comentari

És la tarda del dia de la resurrecció. Els deixebles d'Emmaús tenen el cor ardent. La notícia de la resurrecció és tan extraordinària que s'afanyen a compartir-la amb els onze apòstols. Aquests s'avancen dient-los que Jesús ja havia aparegut a Simó Pere.

Durant aquest intercanvi d'experiències inèdites, el Senyor Jesús es fa present enmig d'ells. Els convida a enfortir la seva fe, encara vacil·lant. Els diu que mirin les mans i els peus, que el toquin: és realment Ell! Estaven alegres, però sorpresos; els costava creure que Jesús hi fos realment. Cal fe per reconèixer-ho en el seu cos gloriós. Així que Jesús menja una mica de peix rostit davant d'ells. En informar-nos-en, sant Lluç insisteix en la realitat de l'aparició del Senyor, que té carn i ossos (cf. v. 39).

Jesús mostra els peus i les mans nafrades als onze: efectivament, és Ell, Jesucrist, “un i el mateix”, com dirà la Tradició de l'Església, qui va ser crucificat, mort i enterrat, i que ara hi és, davant d'ells, viu i sa. Ha ressuscitat de debò. El seu cos que va romandre unit a la divinitat després de la resurrecció, però que era mort, separat de la seva ànima humana, aquest cos ha ressuscitat. Aquest gran misteri és el fonament de la nostra fe.

El Senyor convida llavors els seus deixebles a creure i els explica que és d'Ell de qui parla l'Esriptura. “Cal que es compleixi tot el que està escrit” (v.44): les coses van ser escrites perquè s'havien de complir. Entenem que la Llei de Moisès, els Profetes i els Salms —part dels anomenats “Escrips” de la Bíblia hebrea— constitueixen la preparació a l'Evangelí: ja donaven testimoni del misteri de Crist. Tant de bo tinguem

nosaltres passió per la Sagrada Escripura, Antic i Nou Testament, que és passió per Jesucrist! Llegim i estudiem amb passió la Sagrada Escripura, per créixer en amor i coneixement del Verb encarnat i, en Ell, entrar al corrent trinitari d'Amor.

Des d'aleshores als deixebles els tocarà ser testimonis de Crist, predicar la conversió per al perdó dels pecats als jueus i a totes les nacions. Per això, Crist els promet l'assistència de l'Esperit Sant (v. 49). La primera lectura mostra Pere complint, davant dels jueus, la missió rebuda de Jesús (cf. Ac 3, 13-19). A la segona lectura, sant Joan ens convida a guardar la Paraula del Senyor, a observar els manaments i a viure així de l'amor de Déu (1 Jn 2, 5): sens dubte, haurà vist com la Verge Santíssima ho feia.

L'alegria present aquesta nit (v. 41) acompanya tota la vida del cristià,

com una presència misteriosa de l'Esperit Sant. És una alegria que estem cridats a transmetre. Crist només pensa a fer de nosaltres fills i filles del Pare etern, ja que és ple de l'Esperit: “Aquesta alegria, en l'oblit de si mateix, és la millor prova d'amor”.

El que demanem al Senyor amb el Salm de la litúrgia de la paraula d'avui es compleix amb la resurrecció: “Alça sobre nosaltres, Senyor, la llum del teu rostre” (cf. *Sl* 4,9).

Guillaume Derville // Liliboas -
Getty Images Signature

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-iii-de-pasqua](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-iii-de-pasqua)

b-comprendre-les-escriptions/
(03/04/2026)